

Campions Sebastián Mora i Pau Torres; president del Villarreal CF, Fernando Roig; president del club ciclista Passarel·la Lucciola, Quini del Prado; vicepresident del Villarreal CF, José Manuel Llaneza; regidor d'Esports i Salut, Javier Serralvo; regidors i regidores; Juan Bautista Llorens, fill del nostre Campió Llorens; familiars dels homenatjats; representants dels clubs de ciclisme i de futbol de la ciutat; veïns i veïnes.

Molt bona vesprada i gràcies per acompanyar-nos.

Han passat ja quasi cinc mesos d'eixa jornada històrica que vam viure a la plaça de la Vila i l'orgull que sentim per vosaltres no ha deixat de créixer. Perquè, si que un vila-realenc participe en la competició esportiva més important del món és un orgull per a tots nosaltres, que ho facen dos veïns del nostre poble, que siga, a més, el mateix dia, i que acabarem la festa amb un diploma olímpic i una medalla de plata és una gesta encomiable.

Els deia que han passat quasi cinc mesos, però hem volgut esperar a tindre els nostres dos olímpics a casa per a poder retre'ls este xicotet homenatge i lliurar-los estes peces en 3D que ens ha dissenyat per a l'ocasió Luis Ferriols. Els assegure que amb l'agenda que tenen dos esportistes d'elit com Sebas i Pau no ha sigut fàcil.

Hi ha una dita de la nostra terra que m'agrada utilitzar, perquè d'una manera molt senzilla diu moltes coses: Qui sembra, arreplega. És a dir, res és fruit de l'atzar.

No negarem que Sebas i Pau tenen un talent innat. Un, amb els pedals i l'altre, amb el baló. Però només amb el talent no és suficient. Cal disciplina, perseverança, esforç, ganes de superar-se sempre, treball, treball i més treball. I calen també estructures, clubs, entitats, que creguen en eixe talent i que aposten per ell. Quan s'ajunten estos tres factors -talent, treball i recursos- l'èxit està pràcticament assegurat.

A Vila-real tenim la sort de comptar amb un club, el Villarreal CF, un xicotet entre els grans que prompte complirà 100 anys, que no ha deixat mai d'apostar pel talent de la nostra gent. En particular, Fernando Roig i el seu equip, que no para d'invertir per a fer gran al nostre club groguet, campió de l'Europa League de

2021. Pau Torres és un exemple clar de l'èxit d'este projecte, d'eixa ciutat esportiva, de la cantera i de la inversió i la promoció del futbol entre els més menuts.

Potser també el talent de Sebas haguera passat despercebut si no comptàrem a la nostra ciutat amb una estructura i tradició tan sòlides en ciclisme. Seguidors de l'estela del nostre Campió Llorens, els nostres clubs ciclistes han forjat caràcter i passió per la bici en generacions de vila-realencs. Entre ells, un jove Sebas Mora que, des de 2010, no ha deixat de recollir èxits.

I tot això sense abandonar mai, ni un ni l'altre, la humilitat que tant ens caracteritza i, sobretot, l'estima i el compromís pel nostre poble. Involucrant-se en programes per a l'impuls del ciclisme entre els més menuts o en projectes de futur com la pista d'atletisme i ciclisme. O en l'àmbit de la solidaritat i la inclusió, amb algunes iniciatives de las que prompte tindrem notícies, en el cas de Pau.

Tots dos ens han fet somniar i emocionar-nos com mai ho havíem fet en uns Jocs Olímpics. Són exemple, com deia el vídeo que acabem de veure, per a les futures generacions de vila-realencs. I no només pels triomfs esportius, sinó pels valors d'esforç, superació, humilitat i compromís que demostren cada dia.

Per això, no puc acomiadar este acte sense fer-los un breu anunci. Perquè, si bé esta recepció oficial era necessària per a demostrar-los als nostres olímpics el nostre orgull vila-realenc, se'ns queda curta per al reconeixement que uns campions com ells mereixen. Per això, amb la unanimitat de tots els grups, els avance que l'Ajuntament de Vila-real ha decidit atorgar a Pau Francisco Torres i Sebastián Mora la Medalla d'Or de la Ciutat. Una distinció amb la qual els dos, fent una analogia amb la seua trajectòria olímpica, pujaran al lloc més alt del podi d'honors de la nostra ciutat.

En el cas de Sebas, Medalla de Plata des de l'any 2012, la seua trajectòria internacional i el segon diploma olímpic són mèrits més que suficients per a atorgar-li la més alta distinció de la ciutat.

Pau Torres, que enguany ha recollit també la Medalla al mèrit esportiu de la Generalitat, entrarà per primera vegada en l'elenc d'honors i distincions de Vila-

real. Però ho farà per partida doble. Perquè, tal com Yurema Requena, la primera olímpica de la ciutat, i Sebas Mora, tenen dedicat un pavelló poliesportiu al seu nom, o el nostre Campió Juan Bautista Llorens té també un altre pavelló en la seua memòria, tots els grups municipals hem coincidit també en què la Ciutat Esportiva Municipal ha de rebre el nom de Pau Francisco Torres.

Poques ciutats de les dimensions de la nostra poden prear-se de comptar entre els seus veïns amb esportistes com el Campió Llorens, Yurema, Sebas i Pau. Exemples d'eixa Ciutat de la Salut i de l'Esport en la que venim treballant des de fa 10 anys, però no per caprici ni per aparences. Sinó perquè estem convençuts que els valors de l'esport com a forjador de caràcter, qualitat de vida i progrés són fonamentals per a esta nova Vila-real del segle XXI que, entre tots, estem construint.

Enhorabona, Sebas, Pau, per ser un exemple a seguir i gràcies per estar sempre ací quan la vostra ciutat vos ha necessitat. Enhorabona pels vostres èxits professionals, però, sobretot, pels valors humans que heu demostrat al llarg de la vostra trajectòria. La vostra ciutat, Vila-real, està orgullosa de vosaltres. I el millor de tot és saber que encara ens queden molts èxits per celebrar.

Gràcies a tots per la seua assistència i molt bona vesprada.